

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 12. oktober 2007
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2007-792-0410
Dok.: AER40008

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 445 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. september 2007.

Carina Christensen
Fg. justitsminister

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 445 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ad pkt. 7 på dagsordenen for rådsmødet den 18. september 2007: Rådets afgørelse om undertegnelse af konventionen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island, Kongeriget Norge, Det Schweiziske Forbund og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (ny Lugano-konvention) – KOM (2007) 237.

Ministerens kommentarer til Forbrugerrådets høringssvar udbedes.”

Svar:

Justitsministeriet iværksatte den 11. september 2006 en høring over et udkast til en ny konvention om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (ny Lugano-konvention).

I sit høringssvar af 2. oktober 2006 har Forbrugerrådet bl.a. anført, at det ikke bør være muligt at aftale værneting i forbrugersager. Det er således efter rådets opfattelse ikke tilstrækkeligt, at forbrugeren efter art. 17 i udkastet til ny Lugano-konvention kun vil kunne indgå en værnetingsaftale, efter en tvist er opstået, idet forbrugeren ikke nødvendigvis vil kunne overskue virkningen af en sådan aftale.

Forbrugerrådet har tillige anført, at en ret ikke bør kunne blive kompetent, blot fordi den sagsøgte forbruger giver møde for retten (konventionsudkastets art. 24), medmindre retten forinden har vejledt forbrugeren om, at hovedreglen i forbrugersager er, at en sag skal anlægges ved forbrugers hjemting.

Lugano-konventionen blev indgået i 1988 mellem de daværende EU-medlemsstater og EFTA-stater. Konventionen er i dag tiltrådt af de hidtidige 15 EU-lande – heriblandt Danmark – samt Polen (men ikke de øvrige 9 nye medlemslande), Norge, Island og Schweiz.

Konventionens regelsæt svarer i det væsentlige til reglerne i EF-domskonventionen fra 1968, som i 2002 blev afløst af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om

anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I-forordningen).

Bruxelles I-forordning er i vidt omfang en videreførelse af de hidtidige regler i EF-domskonventionen, men der er dog foretaget en vis revision og modernisering af reglerne, bl.a. med henblik på at forenkle procedurerne for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser.

Forordningen er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV og er derfor ikke bindende for Danmark, jf. forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender. Danmark er imidlertid ved en såkaldt parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark, der trådte i kraft den 1. juli 2007, på mellemstatsligt grundlag blevet tilknyttet reglerne i Bruxelles I-forordningen, jf. lov nr. 1563 af 20. december 2006, således, at forordningens regler nu tillige finder anvendelse mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater.

Formålet med de aktuelle ændringer af Lugano-konventionen har været på ny at skabe parallelitet mellem de to regelsæt i henholdsvis Bruxelles I-forordningen og Lugano-konventionen, og det har således ikke været aktuelt at gennemføre en mere generel revision af konventionsteksten. Det betyder bl.a., at de særlige bestemmelser om værneting i forbrugersager i konventionsudkastets art. 16 og 17 svarer til de tilsvarende bestemmelser herom i den gældende konventions artikel 14 og 15. Endvidere svarer bestemmelsen i konventionsudkastet art. 24 til art. 18 i den gældende konvention.

De spørgsmål om værneting i forbrugersager, som Forbrugerrådet rejser i sin udtalelse, rejste rådet også i forbindelse med Justitsministeriets lovforslag om Bruxelles I-forordningen (L 46 af 25. oktober 2006), idet forordningens regler om forbrugersager har samme som indhold som bestemmelserne i udkastet til ny Lugano-konvention.

Som anført i den kommenterede høringsoversigt af 2. november 2006, side 3, finder Justitsministeriet, at det af Forbrugerrådet anførte i givet fald må tages op i forbindelse med en eventuel kommende revision af Bruxelles I-forordningen, således at paralleliteten i Lugano-konventionen og forordningen bevares.

Det bemærkes i øvrigt, at bestemmelserne i Lugano-konventionens afdeling 4 om forbrugersager efter ministeriets opfattelse yder forbrugere en

ganske vid beskyttelse, idet konventionens udgangspunkt uændret er, at en forbruger ikke kan pålægges at føre sag i et andet land end sit bopælsland, uanset om den pågældende er sagsøger eller sagsøgt. Der er – som det også fremgår af Forbrugerrådets udtalelse – en vis adgang for forbrugeren til ved aftale med den erhvervsdrivende at fravige dette udgangspunkt, men sådan aftale kan først indgås, efter at tvisten er opstået. Forbrugeren kan således ikke på forhånd fraskrive sig retten til at anlægge sag eller lade sig sagsøge på det sted, hvor den pågældende har sin bopæl.

Det kan i øvrigt oplyses, at den ny Lugano-konvention vil blive undertegnet i Lugano den 30. oktober 2007.